

האדם העליון שהיא המלכות (מק"מ), דְּקִימָא עַל אֵינוֹן דְּיוֹקָנִין,
 דְּכָלִּיל כָּל דְּיוֹקָנִין שזו המלכות עומדת על אותם הדיוקנים של ד' החיות
 שבמרכבה ובוז היא כוללת את כל אותם הדיוקנים שבמרכבה, לְאַתְּעָרָא לִיה
 עֲלִיהָ כְּדָקָא חַי, וְהֵינּוּ (תהלים כה) אֱלִיךְ יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא
 ולכן האדם צריך למסור עצמו למיתה לפני המלכות והוא בכדי לעורר עליו את המלכות
 כראוי, לכן אנו אומרים בנפילת אפים 'לדוד אליך נפשי אשא', דהיינו 'אליך יהו"ה' הוא
 הוי"ה דב"ן שהיא המלכות ואליה נפשי אשא בסוד מ"ן (מק"מ), לְאַתְּעָרָא (תָּלַת)
 דְּיוֹקָנִין אַחֲרָנִין, וְכָל אֵינוֹן דְּמִתְפַּשְׁטִי מִנֵּיהּ. (תהלה לְדָוִד)
 וְהֵינּוּ (תהלים קמה) יִבְיְעוּ. יִרְנְנוּ. יֹאמְרוּ. יִדְבְּרוּ ועי"כ האדם

אור הרשב"י

להביט בסידור שבידם, ויש אומרים דהשיית
 הראש על הזרוע היא עצמה מורה על ירידת
 הנפש במקום הדין ולכוין להוריד נפשו
 לעמקי הקליפות כדי לברר, ומאחר דאנחנו
 מתפחדים להוריד הנפש למקום הקלי' א"כ
 למה לנו להטות על צד שמאל להורות על
 דבר זה של הירידה עכ"ד נר"ו. ובודאי רטוב
 שכל אדם ימנע עצמו שלא ישים פניו על
 זרועו ולא יעשה שום שנוי כלל.

יד. יש נוהגים שלא לעשות נפילת אפים אלא
 במקום שיש ארון וס"ת או בעזרת בית
 הכנסת, ואין האמת כן, אלא כפי הסוד צריך
 לעשות נפילת אפים בכל מקום ואפילו
 ביחיד. ואין לעשות נפילת אפים בלילה, וכל
 שיש להם ספק דהיינו בין השמשות לא יעשו
 נפילת אפים, דשב ואל תעשה עדיף.

ומה שיראים ומפחדים בזה הרבה הוא כי
 חוששים אל דברי זוה"ק שאמר וי ליה למאן
 דאמר אליך ה' נפשי אשא ולא כל מלוהי
 וכו' אלא בליבא רחיקא ולא ברעותא וכו'
 ועל דא בעי בר נש לאדבקא נפשיה ורעותיה
 במאריה ולא יתי לגביה במילא כדיבא
 דכתיב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני וכו'
 ע"ש. מיהו גם למנהג עירנו צריך האדם
 להזהר לומר מזמור זה בנחת ובלבבו יבין מה
 שמוציא בשפתיו. וכתבתי לידידנו הרה"ג
 החסיד מהר"א מני נר"ו להודיעני מנהג קהל
 חסידים בבית אל יכב"ץ בירושלים ת"ו אם
 מניחים פניהם על זרועם, וכתב לי אין
 מניחים פניהם על זרועם ואין משנים משאר
 התפלה, ויש נותנים טעם לפי דכונות נפילת
 אפים ארוכות ולא אפשר על פה ומוכרחים

מעורר עליו את ד' הדיוקנים האחרים שבמרכבה וכל שאר הכוחות המשתלשלים מהם, כי לכן אומרים ד' לשונות וכינוים בכדי לקבל מינים שונים של שפע, שהם יביעו ירננו יאמרו ידברו שהם מצד ד' הדיוקנים של המרכבה. **וְכָלֵהוּ אֶכְלִין וְאֶת־הַנִּיין כָּל חָד וְחָד בְּדָקָא חַיִּי לֵיהּ** ועי"כ כל הכוחות אוכלים ונהנים משפע הייחוד שבתפילה כל אחד ואחד כפי הראוי לו.

לאחר שכל הכוחות קיבלו את שפעם צריך לומר מזמור יענך **מִכָּאן וְלִהְלָאָה לִימָא בַר נָשׁ עָאקוּ דִּילֵיהּ בִּיהּ** (ס"א דלביה), **הָדָא הוּא דְכְּתִיב**, (תהלים כ) **יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה**. **בְּעוֹבְרָתָא דִּיתְבָּא בְּעָאקוּ** והנה לאחר שכל הכוחות קיבלו את שפעם כל אחד כראוי לו, אז יאמר האדם את צרות לבו ויבקש עליהם רחמים, כי זהו מש"כ 'יענך ה' ביום צרה', דהיינו שיושיע ה' את האדם ביום צרה כישועת אשה מעוברת היושבת בצער הלידה על המשבר [קמ], **לְאֶת־הַפָּכָא כְּלָחוֹן סִינְגוֹרִין עֲלֵיהּ דִּבְר נָשׁ. וְעַל דָּא כְּתִיב** (תהלים קמד) **אֲשֶׁר־י הָעַם שָׁכָכָה לֹו**

אור הרשב"י

ובשעת לידתה עלתה אמה למעלה, והיא צווחת למטה, והיתה אמה שומעת קולה מלמעלה, וצווחת גם היא מלמעלה, והיו שכינותיה אומרות לה, מה טיבך שאת צועקת, וכי את יולדת עמה, אמרה להן וכי בתי אינה בצער, ואיך יכולה אני לסבול צעקתה, אלא הריני צווחת עמה, שצרת בתי שלי היא.

[קמ] ובענין זה איתא במדרש תהלים מזמור כ' למנצח מזמור לדוד, יענך ה' ביום צרה. והו שאמר הכתוב יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה (תהלים צא טו), אמר הקדוש ברוך הוא בשעה שמגעת צרה לישראל, והם מבקשין אותי, יהיו משתתפין כבודי עמהן, ומיד אני עונה אותם, שנאמר יקראני ואענהו, ומה טעם עמו אנכי בצרה, אמר ר' יודן משל לאשה מעוברת שהיתה בכעס עם אמה,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וְגו' ועי"כ יתהפכו כל המקטרגים להיות סניגורין על האדם, כי על כך נאמר 'אשרי העם

שככה לו אשרי העם שה' אלהיו'.

אליהו אומר לרשב"י שהקב"ה עוסק בסוד הקרבנות ואומר סודות משמו
רְבִי שְׁמַעוֹן הָיָה אָזִיל לְטַבְרִיא, פָּנַע בֵּיהּ אֱלִיהוּ, אָמַר
לִיה שְׁלָמָא עָלֶיהָ דְּמֹר רשב"י היה הולך לטבריא ופגש אותו אליהו
הנביא ואמר לו שלום עליך אדני. **אָמַר לִיה רְבִי שְׁמַעוֹן, בְּמַאי קָא**
עָסִיק קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּרִקִּיעָא שאל אותו רשב"י במה עוסק הקב"ה
בישיבת הרקיע. **אָמַר לִיה בְּקַרְבָּנוֹת עָסִיק, וְאָמַר מְלִין**
חֲדָתִין מְשֻׁמָּךְ השיב לו אליהו שהקב"ה עוסק בסוד הקרבנות והוא אמר סודות
חדשים משמך [קמא], **זְכָאָה אַנְתָּ, וְאַתִּינָא לְאַקְדָּמָא לָךְ שְׁלָם**
ואשריך שזוכית לכך, ומשום כך באתי להקדים לך שלום, **וּמְלָה חֲדָא בְּעִינָא**
לְמִשְׁאַל מְנָךְ, לְאַסְבָּמָא והנה דבר אחד אני רוצה לשאול ממך ותסכים

אור הרשב"י

בכל בתי נאמן הוא, ולכן הקב"ה אמר למשה
אליעזר בני מטהר עקיבא בני אומר כך,
דהיינו אותה נשמה עתידה לגלות כך וכך
בתורה אמנם לשאר הצדיקים אין הקב"ה
מגלה את הסודות שעתידיים הצדיקים לחדש
אלא רק את מה שכבר חידשו, ולכן אמר
אליהו הנביא שהקב"ה אומר דברים חדשים
בשם רשב"י כי הם היו הסודות שגילה עתה
רשב"י בענין הקרבנות.

[קמא] וביאר הרמ"ק שסוד הדבר הוא
שהתורה היא ז"א ובה הוא סוד ששים רבוא
נשמות ישראל, וכל נשמה יש לה בחינה
ידועה בתורה שאי אפשר שתתגלה ע"י
זולתה, אלא רק אותה נשמה היא תגלה את
אותם הסודות, וכל עוד שלא גילתה אותה
נשמה את הסודות אין הקב"ה מגלה אותם
לצדיקים זולתי משה רבנו שאפילו מה
שתלמיד ותיק עתיד לחדש בתורה נאמר
למשה אלא שלא ניתן לו רשות לגלות, בסוד

ליישב לי אותו. בַּמְתִּיבְתָּא דְרִקִּיעָא שְׁאַלְתָּא שְׁאִילוּ, עָלְמָא
 דָּאֲתִי לִית בִּיה אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, וְהָא כְּתִיב (שיר השירים ה)
 בָּאתִי לִגְנִי אַחֲתִי כָלָה וְגו', אֲכַלְתִּי יַעְרִי עִם דְּבָשִׁי וְגו'
 כי הנה בישיבת הרקיע הקשו שהרי בעולם הבא אין בו אכילה ושתייה [קמב] והרי נאמר
 'באתי לגני אחתי כלה וגו' אכלתי יערי עם דבשי'. מֵאֵן דְּלִית בִּיה אֲכִילָה
 וּשְׁתִּיָּה, אִיהוּ אָמַר אֲכַלְתִּי יַעְרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יִינִי
 עִם חֲלָבִי [קמג] ולכאורה קשה איך מי שאין בו אכילה ושתייה אומר 'אכלתי יערי עם
 דבשי שתיתי ייני עם חלבי'.

אור הרשב"י

נקודה קטנה ויורדת בראש עולם הבריאה.
 ובבקר ע"י תפילתנו צריכין אנו להעלותה
 אל עולם האצילות ולגדל כל פרצופה בסוד
 אב"א ולהחזירה פב"פ ולגדל פרצוף הפנים
 שלה. וכל זה ע"י המוחין הנמשכים אליה מן
 ז"א כנודע כל סדר העמידה, ועל כן גם ז"א
 נקרא עלמא דאתי, שכן ז"א נקרא עולם בסוד
 עולם חסד יבנה כמ"ש רבינו ז"ל בשער רחל
 ולאח פ"ט. ומה שאמר לית ביה אכילה
 ושתייה אע"ג דבספר מבוא שערים ש"ד ח"ב
 פ"א וי"ב וכן בדרושי יוה"כ האריך רבינו ז"ל
 לבאר שאכלו רעים נאמר באו"א שתו ושכרו
 דודים נאמר בזו"ן שאכילה דאו"א כוללת
 שתי אכילות וכן שתייה דזו"ן כוללת שתי
 שתיות, האכילות והשתיות ההם אינם ענין
 לכאן שהתם נמשכים מלמעלה בסוד מוחין
 קדישין אכילה ראשונה דאו"א מעתיק

[קמב] כדאיתא בברכות דף יז עמוד א'
 מרגלא בפומיה דרב: לא כעולם הזה העולם
 הבא, העולם הבא אין בו לא אכילה ולא
 שתייה ולא פריה ורביה ולא משא ומתן ולא
 קנאה ולא שנאה ולא תחרות, אלא צדיקים
 יושבין ועמדותיהם בראשיהם ונהנים מזיו
 השכינה, שנאמר: ויחזו את האלהים ויאכלו
 וישתו.

[קמג] ובביאור הענין איתא בשעת רצון וז"ל:
 פ"א אע"ג שכתב רבינו ז"ל בשער הזווגים פ"ה
 ובסוף שער ציור העולמות שהתבונה נקרא
 עלמא דאתי משום שבכל יום תדיר ולא פסיק
 נמשכים ובאים ממנה מוחין ולזו"ן יע"ש. גם
 ז"א מהאי טעמא גופיה גם הוא לגבי מלכות
 נוק' דז"א נקרא עלמא דאתי, שבכל יום
 תמיד נמשכים ממנו מוחין למלכות נוק' דז"א
 כנודע שבכל לילה היא מתמעטת עד בסוד